

52

И вечеръ при тѣхъ се прибиратъ на спане,
Догдѣ ги зората събуди. . . .
И вѣхнатъ, когато цвѣтията увѣхвватъ,
Крилати цвѣтя — пеперуди.

3

Измѣна

измѣна на цвѣтята

Нощта се мина и засмѣна
На истокъ си сна се зората,
Запѣха птички ранобудни
И сепнаха отъ сънь цвѣтията.

Оттърсиха челца си ведри
Тѣ отъ нощешната росица
И поздравиха ясно утро. . . .
Едничка Момина Съзвица

На утрото се не възрадва
И неповдигна челце блѣдо, —
Че лошевъ сънь я изненада
И подкоси ѝ той сърдцето.

— Ахъ, модроока Теменужка
Залюбилъ е, невѣрникъ, Крина, —
И тя ги видя да си шепнатъ
Подъ люляковѣ храсть двамина.